

161.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím švédským o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ ŠVÉDSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

d'extradition de malfaiteurs et d'assistance judiciaire en matière pénale entre la République Tchécoslovaque et le Royaume de Suède.

Le Président de la République Tchécoslovaque et Sa Majesté le Roi de Suède désirant régler les rapports juridiques entre les deux Etats en ce qui concerne l'extradition et le transport des malfaiteurs, ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une Convention et ont nommé comme Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur **Kamil Krofta**,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
au Ministère des Affaires Étrangères et

Monsieur **Antonín Koukal**,

Conseiller Supérieur au Ministère de la Justice,

Sa Majesté le Roi de Suède:

Monsieur le Baron **Gerhard Löwen**,

Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire en Tchécoslovaquie,

lesquels, après avoir procédé à l'échange de leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím švédským o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král švédský přejíce si upravití právní styky mezi oběma státy, pokud se týče vydávání a dopravy zločinců, jakož i právní pomoci ve věcech trestních, rozhodli se sjednatí o tom úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana **Kamila Kroftu**,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
v ministerstvu zahraničních věcí,

a pana **Antonína Koukala**,

vrchního odborového radu v ministerstvu
spravedlnosti;

Jeho Veličenstvo král švédský:

pana barona **Gerharda Löwena**,

svého mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Československu,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležitě formě, shodli se na těchto ustanoveních:

CHAPITRE Ier.

Extradition des malfaiteurs.

Conditions générales d'extradition.

Article 1er.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer sur demande les individus se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires de l'autre Partie, pour toute infraction pour laquelle l'extradition peut être autorisée par les lois des deux Parties applicables en l'espèce.

L'extradition sera également accordée pour tentative desdites infractions ou pour complicité de toute nature, pourvu que les lois des Parties Contractantes à appliquer en l'espèce l'autorisent.

Article 2.

Dans aucun cas et sous aucune condition, les Parties Contractantes ne seront obligées à se livrer leurs propres ressortissants.

Article 3.

L'extradition n'aura pas lieu pour une infraction commise sur le territoire de l'Etat requis ou à bord d'un navire de sa nationalité. Toutefois, l'extradition d'un individu condamné ou poursuivi à raison de complicité d'une infraction commise hors du territoire de l'Etat requis et non à bord d'un navire de sa nationalité sera accordée, même si l'acte de complicité doit être réputé commis sur le territoire de cet Etat ou à bord d'un navire de sa nationalité.

Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition ne sera accordée que dans le cas où la législation applicable de l'Etat requis permet, dans des circonstances analogues, la poursuite en justice d'une infraction de l'espèce commise hors de son territoire.

Infractions pour lesquelles l'extradition ne peut être accordée.

Article 4.

L'extradition ne sera pas accordée:

a) Pour les infractions politiques. Toutefois, lorsque le fait pour lequel elle est demandée comprend aussi une infraction de nature non-politique susceptible d'entraîner l'extradition, elle pourra être accordée, pourvu que,

HLAVA I.

O vydávání zločinců.

Všeobecné podmínky vydání.

Článek 1.

Smluvní Strany se zavazují, že si vydají na požádání osoby, které se zdržují na území jedné z nich a jsou stíhány nebo byly odsouzeny soudy druhé Strany, a to pro kterýkoli trestný čin, pro který lze povolití vydání podle zákonů obou Stran, jichž jest v daném případě použití.

Rovněž bude povoleno vydání pro pokus uvedených trestných činů nebo účast jakéhokoliv druhu na nich, když to zákony Smluvních Stran, jichž jest v daném případě použití, dovolují.

Článek 2.

Smluvní Strany nebudou povinny v žádném případě a za žádné podmínky vydati své vlastní státní příslušníky.

Článek 3.

Vydání nebude povoleno pro trestný čin spáchaný na území státu dožádaného nebo na palubě lodi s jeho vlajkou. Bude však povoleno vydání osoby, jež byla odsouzena nebo jest stíhána pro účast na trestném činu, který byl spáchan mimo území dožádaného státu a nikoliv na palubě lodi s jeho vlajkou, i když se na čin zakládající účast na trestném činu musí pohlížeti, jakoby byl spáchan na území tohoto státu nebo na palubě lodi s jeho vlajkou.

Byl-li trestný čin, pro který jest žádáno za vydání, spáchan mimo území dožadujícího státu, bude povoleno vydání jen v tom případě, připoustí-li právní řád, jehož jest použiti v státu dožádaném, aby takový čin spáchaný mimo jeho území byl za stejných okolností stíhán.

Pro které trestné činy vydání nemůže být povoleno.

Článek 4.

Vydání nebude povoleno:

a) pro trestné činy politické. Avšak když čin, pro který jest vydání žádáno, zahrnuje také trestný čin povahy nepolitické, jenž by mohl odůvodnití vydání, bude lze povolití vydání, jestliže hledě k okolnostem případu bylo

eu égard aux circonstances du cas particulier, l'infraction soit à considérer comme ayant essentiellement un caractère non-politique.

Le seul fait que l'infraction ait été commise contre la personne d'un chef d'Etat ne suffira pas pour qu'elle soit à considérer comme une infraction politique ni comme un fait connexe à une telle infraction;

b) Pour les infractions d'ordre purement militaire;

c) Pour les infractions de presse proprement dites;

d) Pour les infractions aux lois de douane, d'impôt et autres lois fiscales;

e) Pour les infractions qui ne peuvent être poursuivies que par la Partie lésée elle-même;

f) Lorsque, avant la demande d'extradition, un jugement a été prononcé dans l'Etat requis sur les faits motivant la demande, ou si la poursuite a été intentée devant un tribunal de cet Etat, ou encore si d'après les lois de cet Etat la poursuite est exclusivement réservée à ses propres tribunaux;

g) Lorsque le délai exigé pour la prescription de l'action ou de la peine est écoulé d'après les lois à appliquer en l'espèce dans l'Etat requis ou que la poursuite de l'inculpé ou l'exécution de la condamnation ne peut avoir lieu pour d'autres motifs légaux.

Il appartient à l'Etat requis de juger si une infraction est de la nature visée à l'alinéa précédent.

Demande d'extradition.

Article 5.

La demande d'extradition sera faite par la voie diplomatique.

Documents à produire avec la demande d'extradition.

Article 6.

La demande d'extradition devra indiquer la nationalité de l'individu réclamé et être accompagnée, en original ou en expédition authentique, soit d'un jugement de condamnation rendu par un tribunal, soit d'un mandat d'arrêt émané d'un tribunal ou de toute autre autorité compétente et désignant exactement la nature de l'infraction, ainsi que la date et le lieu où celle-ci a été commise. Le texte des dispositions pénales en vigueur dans l'Etat requérant et applicables à l'infraction et, autant que possible, le signalement de l'individu réclamé et sa photographie seront annexés à la demande d'extradition.

by na trestný čin pohlížeti jako na čin, který má ráz podstatně nepolitický.

Okolnost, že byl spáchán trestný čin proti osobě hlavy státu, nestačí sama k tomu, aby se naň pohlíželo jako na trestný čin politický nebo jako na čin s ním souvislý;

b) pro trestné činy ryze vojenské;

c) pro vlastní trestné činy tiskové;

d) pro trestné činy proti zákonům celním, daňovým a jiným zákonům fiskálním;

e) pro trestné činy, které může stíhati pouze poškozená strana sama;

f) byl-li v dožádaném státě dříve než došla žádost za vydání, o činech, pro které byla podána, buď vydán rozsudek, nebo bylo-li před některým soudem tohoto státu zahájeno trestní řízení, nebo konečně jestliže podle právního řádu tohoto státu jest trestní řízení výlučně vyhrazeno jeho vlastním soudům;

g) uplynula-li doba vyžadovaná právním řádem, jehož jest na případ použití ve státě dožádaném, pro promlčení stíhání nebo trestu, nebo nelze-li obviněného stíhati nebo vykonati trest z jiných zákonných důvodů.

Jest věcí státu dožádaného, aby posoudil, má-li trestný čin povahu uvedenou v předcházejícím odstavci.

O žádosti za vydání.

Článek 5.

Žádost za vydání jest podati v cestě diplomatické.

O dokladech žádosti za vydání.

Článek 6.

V žádosti za vydání jest nutno uvéstí státní občanství osoby vyžadované a jest třeba k ní připojiti v prvopise nebo v ověřeném vyhotovení buď odsuzující soudní rozsudek nebo zatykač, jenž byl vydán soudem nebo kterýmkoli příslušným úřadem a v němž třeba přesně označiti skutkovou podstatu trestného činu, jakož i dobu a místo, kdy a kde byl spáchán. K žádosti za vydání jest třeba připojiti znění trestních předpisů, které platí ve státě dožadujícím a kterých jest použití na trestný čin, a pokud možno, i popis vyžádané osoby a její podoběnku.

Explications complémentaires.

Article 7.

Lorsqu'il y a doute sur la question de savoir si la demande d'extradition est de nature à être accordée d'après la présente Convention, des explications pourront être demandées à l'Etat requérant et l'extradition pourra être ajournée jusqu'à ce que des explications aient été fournies qui dissipent ce doute.

L'individu arrêté pourra être libéré, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai raisonnable qu'il a fixé. Ce délai pourra, sur demande motivée, être prolongé.

En aucun cas, l'Etat requérant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Article 8.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus à l'article 6, l'Etat requis prendra d'après ses propres lois toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de l'individu réclamé et pour prévenir son évvasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

Arrestation provisoire.

Article 9.

En attendant la demande régulière d'extradition d'un individu, celui-ci pourra être arrêté provisoirement.

La demande d'arrestation sera faite par la voie diplomatique. Toutefois, en cas d'urgence et notamment s'il y a lieu de craindre la fuite dudit individu, les autorités suivantes pourront, par la poste ou par le télégraphe, adresser directement cette demande les unes aux autres, à savoir, en Tchécoslovaquie: les tribunaux (« soudy »), les parquets (« státní zastupitelství »), les autorités pour la sûreté publique (« úřady bezpečnostní »), et les chefs de maisons de réclusion (« ředitelé trestnic ») et en Suède: la préfecture de Stockholm (« överståthållaråmbetet »), les administrations provinciales (« länsstyrelse »), les chefs de police provinciaux (« landsfogde »), les bourgmestres (« borgmästare ») et les chefs de police de ville (« polismästare »).

O dodatečném objasnění.

Článek 7.

Vzejdou-li pochyby o tom, zda lze podle této Úmluvy vyhověti žádosti za vydání, může býti dožadující stát požádán o objasnění, a vydání bude lze odložit až do doby, kdy budou podána objasnění, jež odstraní tyto pochybnosti.

Zatčenou osobu bude lze propustiti na svobodu, nebudou-li tato objasnění poskytnuta dožadovanému státu v přiměřené lhůtě, kterou byl určil. Tuto lhůtu lze na odůvodněnou žádost prodloužit.

V žádném případě nemůže se na dožadujícím státě žádati, aby podal důkaz viny dožadované osoby.

O opatření k zajištění vydání.

Článek 8.

Jakmile dojde žádost za vydání s doklady uvedenými ve čl. 6., zařídí dožadovaný stát, pokud vydání nebude již předem jeviti se nepřipustným, podle svého právního řádu vše, čeho je třeba, aby si zajistil vyžadovanou osobu a zabránil jejímu útěku.

O prozatímním zatčení.

Článek 9.

Dříve než dojde řádná žádost za vydání, lze vyžadovanou osobu vzíti do prozatímní vazby.

Žádost za zatčení jest podati v cestě diplomatické. Avšak v naléhavých případech a zejména, je-li obava z útěku vyžadované osoby, mohou si žádost o zatčení zaslati vzájemně poštou nebo telegraficky tyto úřady: v Československu soudy, státní zastupitelství, úřady bezpečnostní a ředitelé trestnic; ve Švédsku politická správa ve Stockholmu (överståthållaråmbetet), krajské politické správy (länsstyrelse), krajské policejní náčelníci (landsfogde), starostové (borgmästare) a náčelníci městské policie (polismästare).

La demande indiquera l'infraction dont l'individu qu'elle concerne est inculpé, la date et le lieu où elle a été commise et autant que possible la nationalité dudit individu et son signalement et donnera avis de l'existence d'un jugement de condamnation ou d'un mandat d'arrêt conforme aux dispositions de l'article 6. Il y sera notifié, en outre, qu'une demande régulière d'extradition dudit individu sera faite ultérieurement.

Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie ou inscrit comme recherché par la police dans leurs bulletins ou registres respectifs.

Article 10.

Si un individu a été provisoirement arrêté conformément aux dispositions de l'article précédent et que, dans un délai d'un mois à compter de celui où le représentant diplomatique de l'Etat qui réclame son extradition auprès du Gouvernement de l'autre aura reçu avis de l'arrestation, l'Etat requérant n'adresse pas une demande régulière d'extradition du détenu à l'Etat sur le territoire duquel l'arrestation a eu lieu, l'individu arrêté pourra être remis en liberté.

Demande d'extradition présentée par plusieurs Etats.

Article 11.

Si l'individu dont l'extradition est demandée, en vertu des dispositions de la présente Convention, par l'une des Parties Contractantes, est, en même temps, réclamé par un ou plusieurs autres Etats, il appartiendra à l'Etat requis de décider auquel des Etats requérants sera donné la préférence. Si l'Etat dont l'individu réclamé est ressortissant ne se trouve pas parmi les Etats requérants, l'Etat requis pourra l'informer des réclamations faites par les autres Etats, en lui fixant un délai raisonnable pour faire connaître s'il entend également demander l'extradition.

Si dans le cas prévu ci-dessus, les demandes d'extradition visent des infractions différentes, l'Etat requis pourra, en accordant l'extradition, y mettre pour condition que l'individu réclamé sera, à l'expiration de sa peine, livré à un autre Etat.

V žádosti jest uvéstí trestný čin, z kterého jest vyžadovaná osoba viněna, dobu a místo, kdy a kde čin byl spáchán, a pokud možno státní příslušnost této osoby a její popis. Dále jest v ní uvéstí, že byl vydán odsuzující rozsudek nebo zatykač podle ustanovení čl. 6. Nutno v ní také oznámiti, že řádná žádost za vydání dotčené osoby bude podána dodatečně.

Příslušné úřady obou Smluvních Stran mohou i bez takového oznámení prozatímně zatknouti každou osobu, jež bude vypátrána na jejich území a jest hlášena úřady druhé Strany nebo zapsána jako policejně stíhaná v jejich příslušných policejních listech nebo rejstřících.

Článek 10.

Byla-li podle ustanovení předcházejícího článku nějaká osoba vzata do prozatímní vazby, a nezašle-li dožadující stát státu, na jehož území došlo k zatčení, řádnou žádost za vydání zatčené osoby do jednoho měsíce poté, kdy diplomatický zástupce státu, který žádá její vydání u vlády druhého státu, obdržel zprávu o zatčení, může býti zatčená osoba propuštěna.

Žádost několika států za vydání.

Článek 11.

Jestliže osoba, jejíž vydání žádá podle ustanovení této Úmluvy jedna ze Smluvních Stran, jest současně vyžadována ještě jiným nebo několika jinými státy, bude věcí dožadovaného státu, aby rozhodl, kterému dožadujícímu státu bude dána přednost. Není-li stát, jehož příslušníkem je vyžadovaná osoba, mezi státy, které žádají za vydání, může dožadovaný stát jej zpravit o žádostech došlých od jiných států a určit mu při tom přiměřenou lhůtu, aby prohlásil, zda hodlá rovněž žádati za vydání.

Jestliže v případě shora uvedeném žádosti za vydání se týkají různých trestných činů, může dožadovaný stát stanoviti za podmínku vydání, že vyžadovaná osoba po odpykání trestu má býti vydána jinému státu.

Ajournement de l'extradition;
remise temporaire.

Article 12.

Si l'individu réclame a été condamné par un jugement définitif dans l'Etat requis, pour une infraction autre que celle pour laquelle il est réclamé, son extradition n'aura pas lieu avant qu'il ait entièrement subi sa peine.

En cas de raisons très spéciales, l'autre Etat pourra toutefois réclamer son extradition provisoire en vue de procéder à l'instruction de son procès ou à des actes spéciaux d'instruction, à charge de s'engager à le livrer immédiatement de nouveau, dès qu'un jugement définitif aura été rendu ou dès que les actes d'instruction pour lesquels l'individu a été temporairement remis seront terminés, à l'autorité compétente de l'Etat qui l'aura extradé.

Si l'individu réclamé est poursuivi dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui motive la demande d'extradition, ou bien s'il s'y trouve en détention pour d'autres motifs, il appartiendra à cet Etat de décider si son extradition aura lieu avant que l'action intentée contre lui ait abouti à une sentence définitive ou que sa détention occasionnée par d'autres motifs soit terminée.

Malgré l'ajournement de la remise de l'individu à extraditer, l'Etat requis statuera sans délai au sujet de la demande d'extradition.

Délai d'exécution de l'extradition.

Article 13.

Si l'extradition a été accordée, l'Etat requérant sera tenu de se faire délivrer l'individu réclamé dans un délai d'un mois à compter du jour où son représentant diplomatique auprès du Gouvernement de l'Etat requis aura reçu l'avis constatant que l'extradition peut être effectuée immédiatement. Passé ce délai, l'individu pourra être mis en liberté.

Limites au droit d'extradition.

Article 14.

Aucun individu livré par l'une des Parties Contractantes à l'autre, ne pourra être poursuivi ou puni sur le territoire de celle-ci pour un fait, commis antérieurement à l'extradition, autre que celui qui a motivé l'extradition, ni ne pourra, sauf le cas prévu à l'article 11, alinéa 2, être livré à un Etat tiers,

Kdy se odloží vydání. O vydání dočasném.

Článek 12.

Byla-li vyžadovaná osoba v dožádaném státě odsouzena pravoplatným rozsudkem pro jiný trestný čin než ten, pro který jest žádáno její vydání, nebude její vydání provedeno dříve, než úplně odpoká trest.

Z důvodů velmi závažných může však druhý stát žádati, aby mu byla prozatímně vydána k provedení trestního řízení nebo jednotlivých úkonů trestního řízení, zaváže-li se, že ji hned vrátí příslušnému úřadu vydávajícího státu, jakmile bude vydán pravoplatný rozsudek nebo jakmile budou skončeny úkony trestního řízení, pro něž osoba byla dočasně vydána.

Je-li vyžadovaná osoba stíhána v dožádaném státě pro jiný trestný čin, než ten, který dal podnět k žádosti za vydání, nebo je-li tam ve vazbě z jiné příčiny, bude věcí tohoto státu, aby rozhodl, bude-li vydána dříve, než skončí trestní řízení proti ní zavedené pravoplatným výrokem, nebo než skončí vazba, která byla na ni uvalena z jiných důvodů.

Přes to, že odevzdání osoby, jež má být vydána, bude odloženo, má dožádaný stát ihned rozhodnouti o žádosti za vydání.

Lhůta pro provedení vydání.

Článek 13.

Bylo-li vydání povoleno, má dožadující stát převzít vyžádanou osobu do jednoho měsíce poté, kdy jeho diplomatický zástupce, pověřený u vlády dožádaného státu, obdržel zprávu o tom, že vydání může být ihned vykonáno. Po uplynutí této lhůty může být osoba propuštěna na svobodu.

O mezích vydání.

Článek 14.

Žádná osoba, kterou jedna Smluvní Strana vydala druhé, nemůže být na území této Strany stíhána ani potrestána pro jiný čin spáchaný před vydáním než pro ten, který dal podnět k vydání, ani nemůže být, vyjma případ uvedený ve čl. 11., odstavec 2., vydána třetímu státu, nebude-li k tomu dán zvláštní

à moins d'un consentement spécial donné conformément à l'alinéa 3 de cet article ou à moins que, définitivement acquitté ou remis en liberté, soit à l'expiration de la peine, soit en conséquence d'une ordonnance de non-lieu ou de libération de la peine prononcée, l'extradé n'ait omis, malgré l'absence de tout empêchement, de quitter le pays avant l'expiration d'un délai d'un mois ou bien qu'il n'y retourne de nouveau.

Pendant le délai d'un mois prévu à l'alinéa précédent, et à moins de se rendre coupable d'une nouvelle infraction, l'extradé ne sera d'aucune manière empêché de quitter le pays.

La demande du consentement prévu à l'alinéa 1er se fera par la voie diplomatique. Elle indiquera la nature de l'infraction, ainsi que la date et le lieu où celle-ci a été commise, ou sera accompagnée de pièces fournissant lesdites indications. Si la demande a pour objet la mise en accusation de l'individu livré et que l'infraction soit telle qu'aux termes des dispositions de la présente Convention l'extradition ne puisse pas être refusée, l'autorisation sera accordée.

Article 15.

L'individu extradé ne pourra être traduit, pour l'infraction ayant motivé son extradition, par-devant un tribunal auquel la compétence nécessaire pour connaître des affaires de l'espèce n'aurait été attribuée qu'en vue de ce cas particulier ou de circonstances exceptionnelles et spéciales.

Quand l'extradition est accordée pour une infraction aux lois pénales militaires dans les cas où elle peut avoir lieu nonobstant les dispositions de l'article 4, l'alinéa 1er b), ou pour une infraction commise contre une autorité publique, il pourra être stipulé que l'individu livré ne sera puni pour ladite infraction que dans la mesure où elle est de nature à motiver son extradition.

Si l'extradition est accordée en vertu de l'article 4, l'alinéa 1er a), pour une infraction ayant un caractère essentiellement non-politique, il pourra être stipulé que l'individu livré ne sera pas puni pour l'acte visé comme pour une infraction de nature politique.

Si l'individu réclamé a été condamné à mort dans l'Etat requérant ou si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est passible de cette peine d'après les lois dudit Etat, il pourra en outre être stipulé que la peine de mort ne sera pas exécutée.

souhlas podle odstavce 3. tohoto článku nebo jestliže vydaná osoba, byvši pravoplatně osvobozena nebo propuštěna na svobodu ať po odpykání trestu ať po zastavení řízení či po prominutí přisouzeného trestu, opominula opustiti před uplynutím doby jednoho měsíce území, třebas nebylo jí v tom bráněno, nebo se tam znovu vrátí.

Ve lhůtě jednoho měsíce vytčené v předcházejícím odstavci nebude vydané osobě nikterak bráněno opustiti zemi, leda že by se dopustila nového trestného činu.

Žádost o souhlas zmíněný v odstavci prvním jest podati v cestě diplomatické. Bude v ní uvedena povaha trestného činu, jakož i doba a místo, kdy a kde byl spáchán, nebo budou k ní připojeny doklady s těmito údaji. Vztahuje-li se žádost na to, aby vydaná osoba byla dána v obžalobu, a je-li trestný čin toho druhu, že podle ustanovení této Úmluvy nemůže býti vydání odepřeno, bude souhlas udělen.

Článek 15.

Vydaná osoba nemůže býti pro trestný čin, který dal podnět k vydání, postavena před soud, jehož příslušnost k rozsouzení takovýchto věcí byla by ustanovena jen pro tento případ nebo se zřetelem na výjimečné a závažné okolnosti.

Bylo-li povoleno vydání pro čin trestný podle trestních zákonů vojenských v případech, kdy může k vydání dojíti přes ustanovení čl. 4., odstavce 1. b), anebo bylo-li vydání povoleno pro trestný čin spáchaný proti veřejnému úřadu, lze si vymíniti, že vydaná osoba bude potrestána pro uvedený trestný čin pouze v tom rozsahu, pokud mohl odůvodniti její vydání.

Bylo-li povoleno vydání podle čl. 4., odstavce 1. a), pro trestný čin mající podstatně ráz nepolitický, lze si vymíniti, že vydaná osoba nebude potrestána pro zmíněný čin jako pro čin povahy politické.

Byla-li vyžadovaná osoba odsouzena ve státě vyžadujícím k trestu smrti anebo je-li podle právního řádu tohoto státu na trestný čin, pro který bylo žádáno za vydání, uložen takový trest, lze si mimo to vymíniti, že trest smrti nebude vykonán.

Transit de malfaiteurs.

Article 16.

Lorsqu'un individu est livré par un Etat tiers à l'une des Parties Contractantes et qu'il est nécessaire de le faire passer par le territoire de l'autre Partie, celle-ci ne pourra s'opposer au passage que dans le cas où, d'après les dispositions de la présente Convention, il n'y aurait pas obligation d'accorder l'extradition de l'individu poursuivi. La demande de passage sera faite par la voie diplomatique et accompagnée, soit de l'arrêt d'extradition en original ou en expédition authentique, soit d'un document énonçant un jugement ou mandat conforme aux dispositions de l'article 6.

Le transit sera effectué par les agents de la Partie requise, dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

CHAPITRE II.

Assistance judiciaire en matière pénale.

Article 17.

Si, dans la poursuite d'une infraction de nature non-politique, une autorité judiciaire de l'un des Etats contractants juge nécessaire l'audition de témoins séjournant sur le territoire de l'autre Etat ou tout autre acte d'instruction à effectuer sur ledit territoire, la demande en sera faite par écrit et par la voie diplomatique, et il y sera donné suite dans la mesure où le permet la législation de l'Etat requis. L'exécution de la commission rogatoire pourra être refusée dans le cas où, d'après les dispositions de la présente Convention, il n'y aurait pas obligation d'accorder l'extradition de la personne poursuivie.

L'Etat requérant sera, s'il le demande, et autant que possible, avisé à l'avance en temps utile de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée.

Les jugements de condamnation ainsi que les citations à comparaître comme inculpé émis par les tribunaux de l'une des Parties Contractantes contre les ressortissants de l'autre Partie, ne seront pas signifiés à ces derniers; de même, un ressortissant de l'une des Parties Contractantes ne pourra pas, sur la demande de l'autre Partie, être soumis à un interrogatoire comme inculpé.

Remise des pièces à conviction.

Article 18.

Lorsqu'un individu aura été arrêté confor-

O průvozu zločinců.

Článek 16.

Když osoba je vydána některým třetím státem jedné ze Smluvních Stran a jest nutno ji provéztí územím druhé Strany, může tato Strana odporovati průvozu pouze v případě, když by podle ustanovení této Úmluvy nebylo povinnosti povolití vydání stíhané osoby. Žádost o průvoz jest třeba podati v cestě diplomatické a nutno k ní připojiti v prvopise nebo v ověřeném vyhotovení buď rozhodnutí, jímž bylo povoleno vydání, nebo listinu, v níž je uveden rozsudek nebo zatykač odpovídající ustanovením čl. 6.

Průvoz bude proveden orgány strany dožádané způsobem a směrem, který ona určí.

HLAVA II.

O právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 17.

Jestliže v řízení pro trestný nepolitický čin soud jednoho ze smluvních států uzná nutným buď slyšení svědky, kteří se zdržují na území druhého státu nebo jakýkoliv jiný úkon řízení, jež třeba vykonati na tomto území, požádá o to písemně a v cestě diplomatické. Dožádání bude vyhověno, pokud to dovoluje zákonodárství státu dožádaného. Lze však odmítnouti vyhověti dožádání, když by podle ustanovení této Úmluvy nebylo povinnosti povolití vydání stíhané osoby.

Dožadujícímu státu se dostane, žádá-li o to a pokud jest to možno, včas předem zprávy o době a místě, kdy a kde bude přikročeno k úkonu, o nějž bylo žádáno.

Odsuzující rozsudky, jakož i obsílky k výslechu osob jako obviněných, jež budou vydány soudem jedné Smluvní Strany proti příslušníkům druhé Strany, nebudou jim doručovány. Také nelze příslušníka jedné Smluvní Strany vyslechnouti na žádost druhé Strany jako obviněného.

O vydávání věcí doličných.

Článek 18.

Když nějaká osoba bude zatčena podle usta-

mément aux dispositions de la présente Convention, tous les objets en sa possession lors de son arrestation, qui pourraient servir de preuve pour la constatation de l'infraction ou dont la remise pourrait être réclamée par la partie lésée, seront saisis et, si l'extradition est accordée, délivrés aux autorités de l'Etat requérant. Si dans la poursuite d'une infraction non-politique instruite dans l'un des Etats Contractants, la production d'objets et de documents propres à servir de pièces à conviction et se trouvant entre les mains des autorités de l'autre Etat est jugée nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique et il y sera donné suite, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent dans un cas déterminé.

L'Etat requis pourra faire, relativement à ces objets et documents, toutes les réserves qu'il jugera nécessaire pour sauvegarder les droits des tiers. Il pourra de même les retenir provisoirement, s'il le juge nécessaire en vue d'une instruction criminelle, ou en les transmettant en stipuler la restitution pour le même but, en s'engageant à les retourner à son tour dès que faire se pourra.

Communication des sentences de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

Article 19.

Chacune des Parties Contractantes s'engage à communiquer par voie diplomatique à l'autre Partie, sous forme d'extrait du casier judiciaire, toute sentence pénale définitive et toute décision ultérieure visant lesdites sentences qui y seront insérées au nom d'un ressortissant de cette dernière Partie.

CHAPITRE III.

Dispositions communes.

Langue à employer.

Article 20.

Les documents produits dans les affaires visées par la présente Convention seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requis ou accompagnés d'une traduction en cette langue certifiée conforme par un traducteur officiel ou assermenté de l'Etat requis, ou d'un tel traducteur de l'Etat requérant dont la compétence sera confirmée par un agent diplomatique ou consulaire, soit de l'Etat requérant, soit de l'Etat requis.

novení této Úmluvy, budou zabaveny všechny věci, které má v držení v době svého zatčení a jež by mohly sloužiti k důkazu o trestném činu, nebo jež by mohly býti žádány poškozenou stranou, a bude-li vydání povoleno, budou odevzdány úřadům státu dožadujícího. Jestliže v řízení, které bylo zahájeno v jednom smluvním státě pro nepolitický trestný čin, bude shledáno nutným předložiti věci a listiny, které by mohly sloužiti jako věci doličné a jsou v rukou úřadů druhého státu, bude o to požádáno v cestě diplomatické. Žádosti takové bude vyhověno, ledaže by tomu v daném případě bránily zvláštní úvahy.

Stát dožadáný může si vyhraditi ve příčině těchto věcí a listin vše, co považuje za nutné k ochraně práv osob třetích. Může je rovněž prozatímně i podržeti, má-li za to, že jich je třeba pro trestní řízení, anebo si může při jejich odevzdání vyhraditi jejich vrácení k témuž účelu a zavázati se, že je pak vrátí, jakmile to bude možno.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestních rejstříků.

Článek 19.

Každá Smluvní Strana se zavazuje, že bude sdělovati druhé Straně cestou diplomatickou ve formě výtahů z trestního rejstříku všechny pravoplatné trestní rozsudky i pozdější rozhodnutí na ně se vztahující, jež budou zapsány do trestního rejstříku o příslušníku této druhé Strany.

HLAVA III.

Ustanovení společná.

Jazyková úprava.

Článek 20.

Listiny, předložené ve věcech, jež upravuje tato Úmluva, budou sepsány ve státním (oficiálním) jazyku dožadáného státu, nebo bude k nim připojen překlad do tohoto jazyka, ověřený úředním nebo přísežným tlumočnickem dožadáného státu nebo takovým tlumočnickem státu dožadujícího, jehož příslušnost bude potvrzena diplomatickým nebo konsulárním zástupcem buď státu dožadujícího nebo státu dožadáného.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

Article 21.

Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou par toute autre assistance judiciaire en matière pénale seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

Les autorités de la Partie requise communiqueront toutefois à la Partie requérante le montant de ces frais, en vue de leur remboursement par la personne tenue à les supporter; les sommes ainsi perçues reviendront à l'Etat requis.

Font exception les indemnités pour expertises de toute nature, lesquelles seront remboursées par l'Etat requérant. Seront de même à la charge de l'Etat requérant, les frais de transit et d'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée.

Seront également supportés par l'Etat requérant, les frais de la remise temporaire et ceux du renvoi prévus à l'article 12 de la présente Convention.

Article 22.

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux engagements éventuels pris antérieurement par l'un des Etats Contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Article 23.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Stockholm.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et restera exécutoire tant que l'une des Parties Contractantes n'aura pas fait connaître à l'autre, six mois d'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Praha, le 17 Novembre 1931.

O nákladech právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 21.

Náklady vzniklé žádostí za vydání nebo každou jinou právní pomocí ve věcech trestních půjdou na vrub Strany, na jejímž území vznikly.

Úřady Strany dožádané sdělí však Straně dožadující výši těchto výloh za účelem jejich zaplacení osobou, jež jest k tomu povinna. Částky takto vydobyté náleží státu dožadovnému.

Výjimku činí náklady za dobrozdání všeho druhu, jež budou nahrazeny státem dožadujícím. Rovněž případnou na vrub dožadujícího státu výlohy vzniklé na průchodním území za průvoz a vydržování osob, jejichž vydání nebo dočasné vydání bude povoleno.

Rovněž ponese dožadující stát náklady na dočasné vydání a dopravu zpět podle článku 12. této Úmluvy.

Článek 22.

Ustanovení této Úmluvy nedotýkají se případných závazků, převzatých dříve jedním ze smluvních států naproti jiným státům.

Článek 23.

Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve vyměněny ve Stockholmu.

Nabude působnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud jedna Smluvní Strana neoznámí druhé Straně šest měsíců předem svůj úmysl, aby Úmluva pozbyla působnosti.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tuto Úmluvu a připojili k ní své pečeti.

Dáno v dvojím vyhotovení v Praze, dne 17. listopadu 1931.

L. S. Dr. K. KROFTA

L. S. Dr. KOUKAL

L. S. LÖWEN

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A KNĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V BYSTŘIČCE DNE 26. SRPNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO DRUHÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly v Stockholmu dne 3. října 1932, takže Úmluva nabývá podle čl. 23 mezinárodní působnosti dnem 3. listopadu 1932.

Dr. Beneš v. r.

162.

Vládní nařízení

ze dne 13. října 1932

o částečné změně vládního nařízení ze dne 12. března 1927, č. 25 Sb. z. a n., kterým se určuje, při kterých příležitostech jsou soudci povinni nositi úřední oděv a jímž se vydávají bližší předpisy o jeho úpravě.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 49 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

§ 1.

Ustanovení § 5, odst. 2, 6 a 8, vládního nařízení č. 25/1927 Sb. z. a n. budou zníti:

(2) Talár z lehké vlněné látky jest řasnatý šat, který se vpředu zapíná a sahá až ke kotníkům. Přední část taláru jest 15 cm od kraje složena v záhyb, pro který se při střihání přidá 7 cm; záhyb jest pod límcem založen a pevně přišit, dolů však jen volně splyvá. Přední díl taláru vybíhá v hrotitý krční výkroj, jenž způsoben jest dvěma trojhrannými klopami (revery). Klopy, z nichž levá přeloží se přes pravou tak, že z náprsenky košile pod nákrčníkem (z halenky, odst. 8.) zůstane jen malá část viditelná, jsou potaženy fialovým sametem a sahají od límce až k první knoflíkové dírece vpásece předního dílu.

(6) Límeček taláru jest stojatý a přeložený; jest zkrácen proti objemu krku tak, aby

přední část košilového límce (límce halenky, odst. 8.) s nákrčníkem byla viditelná.

(8) K úřednímu šatu nosí soudce-muž bílou košili a nákrčník z černé lesklé hedvábné látky na způsob stužky, soudce-žena bílou halenkou ke krku zapiatou s přeloženým límcem bez ozdob ze stejné látky a vázankou z černé lesklé hedvábné látky.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je předseda vlády a ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Bechyně v. r.

Dr. Slávik v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Trapl v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Viškovský v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Dr. Spina v. r.

Hála v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

163.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností

ze dne 19. září 1932

o vysvědčeních české a německé odborné školy pro ženská povolání v Trutnově.

Ministr průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministrem školství a národní osvěty